

Hang naar ‘westerse’ vrijheid

TEKST: JUDITH VAN DE BOVENKAMP

Huang Fei (29) komt uit de provincie Shandong en woont samen met zijn vriendin in Peking. Hij heeft een grote interesse in alles wat buitenlands is, maakt graag buitenlandse vrienden en leert actief Engels en Koreaans. Omdat hij de manier waarop buitenlanders dingen doen ook weleens wil ervaren in plaats van er alleen maar over te praten, besluiten we hem een avond mee op stap te nemen, in een bont gezelschap aan nationaliteiten.

De avond begint met drankjes in een bruine kroeg. De Française in het gezelschap bestelt een cocktail, de Koreanen willen een biertje, de Duitse kiest een cola-light en de Amerikaan krijgt Huang Fei zover om samen een shot tequila achterover te slaan. Het wordt gezellig en na de tweede ronde staat iedereen op een gegeven moment bij de bar of is naar het toilet, op Huang Fei en mijzelf na. Huang Fei kijkt even om zich heen, en als hij zich ervan heeft verzekerd dat er niemand luistert, vraagt hij half fluisterend: “Ik weet niet hoe dat in het Westen gaat, dus vraag ik het maar gewoon: wie betaalt straks voor de drankjes?” Als ik hem uitleg dat iedereen voor zichzelf betaalt, zeker in Nederland, kijkt hij me vreemd aan. Ik leg uit dat het in China dan wel gebruikelijk is dat één persoon de rekening betaalt en dat men er tot vechten aan toe over kan ruziën wie dat mag zijn, maar dat wij individualistische westerlingen graag alleen betalen voor wat we zelf drinken. Hij laat dit even bezinken en zegt dan: “Ik denk dat ik het begrijp. Zoals nu, als de één alleen een cola drinkt en de ander een paar dure cocktails, is het wel zo eerlijk om je eigen drankjes te betalen.”

De shots tequila hebben hun effect op Huang Fei. Hij komt los en bespreekt uitgebreid dat hij volgend jaar gaat trouwen nu hij 29 jaar oud is en dat zijn ouders erg op een huwelijk aansturen, omdat dat ‘nu eenmaal zo hoort’ tegen je dertigste in China. Daarnaast bekent hij dat zijn vriendin, die soms wat veel-eisend kan zijn, het er niet mee eens zou zijn als ze wist dat hij deze avond ‘verdoet’ met drinken en praten. De manier waarop westerse stellen elkaar vrij kunnen laten in het hebben van eigen hobby’s en vriendschappen naast de relatie, spreekt hem erg aan, maar is volgens hem onmogelijk in China.

De avond eindigt – naar de begrippen van Huang Fei’s vriendin – veel te laat, maar Huang Fei heeft het enorm naar zijn zin gehad. Een paar dagen later vertelt hij me dat zijn vriendin wakker werd toen hij rond 4 uur thuis kwam, en hem half slapend vroeg hoe laat het was. Huang Fei draaide de wekker snel bij haar vandaan, gaf een kusje op haar wang en zei: “Het is half twee, lieverd.” Hierop draaide ze zich om en sliep heerlijk verder.

‘Ik weet niet hoe dat in het Westen gaat, maar wie betaalt straks de drankjes?’